

naar man kun kan komme igjennem med det bevilgede Beløb. Men det ærede Medlem gjorde et Spørgsmaal, som er væsentligere; naar jeg tænker mig, at det foreliggende Forslag vedtages, vil der komme til at staae, at til Anskaffelse af Reoler og Skabe kan der anvendes 4,799 Rdl. 76 ø.; denne Bevilling gaaer ikke løs paa en Detail, som skal være bindende for Revisionen paa den Maade, at der forelaa saa og saamange Konti, hvorpaa Beløbet skulde reparteres, saasom til Smedearbejde, Malning o. s. v., men det Forslag, som her er stillet, giver en Sum, hvorfor disse Reoler kunne staffles tilveie, og jeg troer ikke, at Spørgsmaalet vil komme til at ligge for paa en Maade, som kan give Anledning til at forlange en saadan Dplysning, om der anvendes Mere eller Mindre paa Malingen; hvad der staaer i Betænkningen, er en Dplysning for Thinget, (Ankjær: Maa jeg bede om Ordet!); har man i slige Tilfælde villet gjøre en saadan Udtalelse bindende for Regjeringen, saa har man altid vidst at formulere dette paa en tilstrækkelig tydelig Maade. I hvilken Specialitet de paagjældende Underbilag ere bindende og kunne ventes fyldestgjorte, har oftere været forhandlet her, og derom er der her ikke Spørgsmaal.

Ankjær: Jeg troer dog, at den ærede sidste Taler i den Henseende befinder sig i nogen Uvilfarelse; der foreligger jo i de Revisionsarbejder, som ere os forelagte, Beviser paa, i hvilken overordentlig Detail Revisionen gaaer med Hensyn til saadanne Sager. Dersom man i Revisionen kun vilde holde sig til de enkelte Konti i Loven, saa er det klart, at Revisionsarbejderne langt fra ville kunne faae den Udstrækning, som de nu have. Jeg skulde ikke have vovet at fremsætte en saadan Ytring mod Finantsudvalget, som den ærede Taler har fremsat, idet han sagde, at der var mange Ting, som Udvalget havde fundet sig i at lade passere; — men det forekommer mig ikke at være ganske rigtigt; dersom der virkelig foreligger Begjæringer, som burde indskrænkes, saa var det Udvalgets Pligt

at gjøre os opmærksomme derpaa, og en saadan Tolerance fra Udvalgets Side troer jeg ikke er paa sin rette Plads.

Bille: Det kan ikke være undgaaet de ærede Herrer's Opmærksomhed, at hvad jeg før tillod mig at bemærke, aldeles ikke er blevet besvaret af den ærede Rigsdagsmand (Tscherning). Jeg har ikke talt om, at der var noget „Smaaligt“ i at foreslaae en Nedsættelse af 1000 Rdl.; Ordet „smaaligt“ vilde jeg ikke gjerne anvende paa nogen som helst Sum, hvad enten den var 800,000 Rdl., 1000 Rdl. eller endog kun 5 Rdl. Det er ved saadanne Spørgsmaal som oftest ikke selve Tallene, der ligge for, men det er det Princip, som skjuler sig bagved Tallene, der er Spørgsmaalets egentlige Kjerne. Jeg har endnu mindre sagt, at selve Endringsforslaget var „upassende“, saaledes som det foreligger til Afstemning, ei heller at Udvalget har overstredet sin Kompetence ved at give en Veiledning til Administrationen. Jeg har kun sagt, at efter min Anskuelse tager det sig ikke godt ud at indplette i Betænkningen over Finantsloven saadanne praktiske Vink om, hvorledes Dit og Dat skal besørjes, forbi der tilfældigviis i Udvalget findes Folk, som forstaae at male Reoler, bade Seminarister, lægge Stuegulve eller opføre Stakitter. Der staaer i Udvalgets Betænkning: „Udvalget kan ikke ansee det for hensigtsmæssigt at anvende Diemaling i den foreslaaede Udstrækning paa Reoler til Opbevaring af Papirer, men maa tilraade ifkun at male Reolernes Ydersider og Hylbernes Forlænder“ — det lyder komisk. Og i hvilken Grad Udvalget er kommet ind paa denne Detail, fremgaaer bedst af den Omstændighed, at den ærede Formand i Udvalget (Tscherning) samtidig med, at han erklærede, at han ikke forstod sig paa denne Sag, gav et praktisk Vink til Fernisering (Tscherning: Det har jeg ikke sagt!). Jeg beder om Forladelse, den ærede Rigsdagsmand begyndte netop med at sige, at han ønskede, at en Anden havde omtalt denne Sag, som forstod det bedre end han; naget altfaa den ærede Rigsdagsmand ikke specielt er inde i